

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

תזריע - החודש

תשפ"ב

**ואלה יעמדו על הברכה
בעבור שנדבו הוצאות הגליון**

<p>הרב אברהם מנחם לעווין שליט"א – ירושלים בן הרה"ח שמואל לעווין שליט"א – ב"פ הרב"ג ב"ק אדמו"ר מאמשינאוו ירושלים שליט"א לרגל שמחת הבר מצווה לבנו שמעון שלום הי"ו</p>
<p>הרה"ח ר' שמואל לעווין שליט"א – בארא פארק לרגל שמחת הבר מצווה לנכדו שמעון שלום נ"י בן לבנו הרב אברהם מנחם לעווין שליט"א</p>
<p>לרגל שמחת אירוסים הבה"ח יונת גאנצווייג הי"ו בן הרה"ח ר' מרדכי ז"ל נתנדב ע"י ידידיו בני החבורה בירושלים עיה"ק</p>
<p>הר"ר יצחק מעריל הי"ו – בארא פארק לרגל השמחה בבית אביו הגה"ח ר' שמעיה מעריל שליט"א באירוסים הבת עב"ג החתן דוד שלעזינגער הי"ו בן הגאון רבי שמואל שלעזינגער שליט"א ראש כולל בבית מדרשינו בב"פ ונכד להנאון הגדול רבי אליקים שלעזינגער שליט"א ראש ישיבה הרמה לאנדאן</p>
<p>הר"ר בן ארי פירסטון הי"ו – נתניה לרגל שמחת הולדת הבת</p>
<p>הר"ר דוד פוינגלארן הי"ו – בארא פארק לרגל שמחת הולדת הבת</p>
<p>הרה"ח ר' צבי מרדכי רבינוביץ שליט"א – ביתר הר"ר מנחם ווייסבראד הי"ו – ירושלים לעיני הרה"ק רבי יעקב דוד זי"ע הי"ד מאמשינאוו בן הרה"ק רבי יוסף זי"ע גלבי"ע בגטו ווארשא, ה' ניסן תש"ב</p>
<p>לרפואת ר' ישראל יעקב טוביה בן יענטא רחל</p>

- סעודה שלישית תזריע מצורע תשפ"א
- קידושא רבה ויקהל פקודי – שבת החדש תשפ"א
- סעודה שלישית ויקהל פקודי – שבת החדש תשפ"א
- קידושא רבה שמיני תשפ"ב
- סעודה שלישית שמיני תשפ"ב
- ליל ש"ק צו תשפ"ב (בארא פארק)
- סעודה שלישית צו תשפ"ב (בארא פארק)
- מוצש"ק שמיני תשפ"ב/ הרה"ק רבי אלימלך מגראדז'סק זי"ע
- מוצש"ק ויקרא תשפ"א

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק
ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 76
 ירושלים
 אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
 ביתר
 אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק
ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
 וויליאמסבורג
ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
 מאנסי
ביהמ"ד ווארקי 10 Maple ter.
 לייקוואד
 אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יו"ל ע"י מערכת דברי תורה – אמשינאוו
 כל הזכויות שמורות ©
 לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון
amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית פרשת תזריע מצורע תשפ"א לפ"ק

הרמב"ן (יג, מז) שהנגעים הם חסד מהבורא למתקרבים אליו. שכתב שהנגעים אינם על פי טבע כלל אלא בהיות ישראל שלמים לה', רוח השם עליהם תמיד וכו', וכאשר יקרה באחד מהם חטא או עוון, מקבל צרעת בבשרו או בבגדו או בביתו, להראות לו, כי השם סר מעליו, ע"כ. הרי לנו שרק כשבני ישראל ראויין, זוכיין לזה הרמז והסיוע מן השמים.

ואולי נרמז בהלכה, שאין נגעים אלא בבגדים לבנים, כי רק מי ששומר על עצמו ורוצה בנקיות, זוכה לזה שיראו לו מן השמים כל דבר שצריך לתקן.

והנה כ"ק אַזְמוּרִי זַצְלָהּ"ה היה חוזר רבות לבאר את הגמרא (ע"ז ח') על ר' אלעזר בן דורדיא, שעשה תשובה וזכה לעולם הבא, כמו שבכה רבי י"ש קונה עולמו בשעה אחת, ובאמת איך זכה לתשובה כזו, אחר שעשה כל העבירות החמורות שבעולם, אלא הפשט הוא, שלא נפל ביאוש, אלא

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא וביום השמיני ימול בשר ערלתו. והקשו המפרשים מה ענין מילה אצל הלכות טומאת לידה.

הנה כתיב, רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו. וביאר כ"ק אַזְמוּרִי זַצְלָהּ"ה עפ"י מה דאיתא בספר התניא (פרק י"א) ד'רשע וטוב לו' הוא אדם שנופל כסדר ביד היצה"ר, אך כואב לו על כך שנכשל שוב ושוב. ועל רשע כזה שיש לו הרבה מכאובים, אומר הפסוק והבוטח בה', שאם יש לו בטחון ומחזק עצמו שבוודאי עוד ישוב לה', אע"פ שיש לו נפילות, חסד יסובבנו, "סי נעמט אים ארום חסד". כלומר שיחזור למוטב. (ועי' במדרש איכה ד, כג).

ובאמת כל פרשת תזריע מיירי באחד שרוצה להתקרב לבורא, וכדברי

בכל פעם אחר שנכשל בעבירה, התחרט על כך, וחיזק את עצמו להיטיב דרכיו, וכידוע ששום יגיעה אינו הולך לאיבוד, ולכן בסוף התאספו ובאו כל היגיעות יחד, ובזכותם זכה ועשה תשובה מאהבה כראוי, עכל"ק.

וזהו דכתיב, 'ומלתם את ערלת לבבכם', שבכל עת צריך האדם לעבוד עם עצמו, ולעסוק בתיקון נפשו, ולהרהר תמיד בתשובה, בבחינת רבים מכאובים לרשע, ואז זוכה למה שנאמר 'ומל ה' את לבבך', שכן בזכות בטחוננו בה' זוכה ש'חסד יסובבנו', שהקב"ה מסייעו אף במה שאין בכוחו.

וזהו פירוש הכתובים, ואשה שהוא רומז לחומר הגוף, וטמאה שבעת ימים וגו', רומז ל'רבים מכאובים' והרהורי תשובה שיש לו במשך שבעים שנות האדם, שבהם צריך ללחום עם היצה"ר.

וע"ז מסיים הפסוק, שאם לא יפול ברוחו וימשיך לריב נגד יצרו, בסופו של דבר 'וביום השמיני ימול בשר ערלתו', חסד ה' יסובבנו, ויזכה לתשובה שלימה.

יה"ר שנזכה לתשובה שלימה ולגאולה שלימה במהרה, אמן.

קידושא רבה פרשת ויקהל פקודי – שבת החודש תשפ"א לפ"ק

עצמו, או שיתבונן בחכמה הנפלאה הנמצא בבריאה, ואיך כל דבר מתאים לצרכי העולם, ועל ידי זה לבבו יבין באמונה שלימה במציאות הבורא המשגיח והמחיה את הכל.

ויש בחינה אחרת, והיא האמונה מפי הקבלה, שספרי תורות שלנו מועתקים אות באות איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה, בלי שום שינוי, שאם יש שינוי קטן הספר פסול, ודבר זה גלוי ומפורסם שקבלנו התורה במעמד ששים רבוא איש לא נעדר.

ומעתה זהו הכוונה במה שהקשה ר' יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה רק מהחודש הזה וגו', ושלא יספר כלל ממעשה בראשית, כי די לנו אם נאמין בהשי"ת רק מפי הקבלה, ומה לנו עוד. ועל כן מתרץ ר' יצחק, שבני ישראל יש להם כח גדול ומעלה יתירה, שיכולים לראות את הקב"ה בכל הבריאה, ועל כן יש

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. וברש"י ריש בראשית, אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית משום כח מעשיו הגיד לעמו וכו' ע"כ. לכאורה הקושיא של ר' יצחק הוא למה נכתבו בכלל בתורה סיפורי מעשיות, ואין צריך לכתוב אלא מצוות בלבד. אך קשה דאם כן הרי מהחודש הזה לכם ולהלן, נמי מצינו כמה וכמה סיפורי מעשיות. והיה לו לומר באופן כללי שיתחיל התורה מיד במצוות (ואינו קשור דוקא להחודש הזה לכם).

ומבאר הרה"ק רבי מענדעלע מרימינוב זי"ע, שיש שני בחינות באמונה, הראשון, ההכרה בשכל כגון שיתבונן, שאי אפשר בירה בלי מנהיג, כי אין שום דבר העושה את

להתבונן גם בדרך זו, וזהו כח מעשיו
הגיד לעמו.

ובזה מבאר הענין שאוכלים 'לחם
משנה' בשבת, האחת זכר ליציאת

*

מצרים, הרומז לאמונה מפי הקבלה,
והשני הוא זכר למעשה בראשית,
דהיינו שרואה את הבורא מתוך
הבריאה עצמה.

בפסוק 'דבר נא' באזני העם, ופרש"י
אין 'נא' אלא לשון בקשה, ולכאורה
הרי כאן פרש"י שאינו צלוי כל צרכו
קורוהו נא. אלמא דתיבת 'נא' יש לו
גם פי' אחר, ואיך כתב רש"י שאינו
'אלא' לשון בקשה.

ותירץ בצחות, דאכן גם כאן בפסוק
אל תאכלו ממנו נא, אין נא אלא
לשון בקשה, וכך הוא פירושו,
במנהגו של עולם שמחלקים מעות
חיטים לצרכי החג כדי שיהא לכל
אחד ואחד די מחסורו, אבל מהראוי
והנכון שלכל אחד יהא לו משלו, וזה
מה שצוה השי"ת לברך את ישראל
ולומר להם, אל תאכלו ממנו נא,
כלומר שלא יצטרך לבקשה
מאחרים, אלא כא"א יעשה את
הפסח משלו בהרחבה גדולה.

בענין קמחא דפסחא. בפרעמישלאן
ובנאדבורנא היה עבודה גדולה של
עשיית חסד וחלוקת צדקה, שמעתי
מפי מו"ח כ"ק אדמו"ר מזוטשקא
זצ"ל שפעם נתן זקיניו הרה"ק רבי
מרדכי'לי מנאדבורנא זצ"ל לאחד
לחם גדול לאכול, ופרס לו פרוסה,
ואחר שגמר פרס לו עוד פרוסה, ועוד
וכו', וכשביקש ליתן עוד, אמר
היהודי לרבי, יאמין לי הרבי שגם עד
עתה לא יכולתי לאכול, אך ראיתי
שהרבי כל כך רוצה ליתן עוד, על כן
לכבודו אכלתי, אך עתה באמת כבר
איני יכול עוד.

ועוד אמר בשם זקיניו הרה"ק רבי
מרדכי'לי הנ"ל, על הפסוק אל
תאכלו ממנו 'נא' וגו', פרש"י ז"ל
שאינו צלוי כל צרכו קורוהו 'נא',
ע"כ. ושאל בדרך צחות, שהרי נאמר

אמרים

ישראל יכול לפעול קדושה, וזהו מצות קידוש החודש, שבי"ד אומר מקודש ועי"ז נעשה ראש חודש. שזה נמצא בכח ישראל, ובכוחם לשנות בזה אף את טבע הבריאה כדאיתא בירושלמי (כתובות ד, א) על הפסוק לקל גומר עלי וגו'.

*

יציאת מצרים לא יהיו מתיישבים הדברים בלבו כל כך, בליל פסח כשתשיב לבנך תשובה זו, ותגיד לפניו כל הסיפור הלז, בודאי יכנסו דברי האב באזני הבן ויאמין באמת ביציאת מצרים.

החדש הזה לכם ראש חדשים. להבין למה מצוה זו דוקא היא המצוה ראשונה שנצטוו ביציאת מצרים וביאר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה, עפ"י הידוע דבמצרים הי' הדיבור בגלות, וכשיצאו ממצרים נעשה פה-סח שהדיבור נעשה קדוש, והדיבור של

בספה"ק אוהב ישראל (לפסח, יומא דהילולא ה' ניסן) מפרש, והגדת לבנך ביום ההוא, בליל פסח דוקא, שאז מתגלה אור השכל והאמת והאמונה וחופף על כל זרע ישראל, ואף אם בכל ימות השנה שהחשכות גובר בעולם, אם יאמר להבן הסיפור

סעודה שלישית פרשת ויקהל פקודי – שבת החודש תשפ"א לפ"ק

אם הם אוהבים אותו ועובדים אותו באמת. ולכן בחודש תשרי, השם יתברך דן את העולם אם הם אוהבים אותו ויראים ממנו.

ובחודש ניסן, השי"ת דן את העולם אם הם אוהבים את בני ישראל. ולכן מצינו שפרעה שעשה צרות רבות ורעות לבני ישראל לקה בזה החודש.

וזהו הרמז החודש הזה לכם, כלומר בשבילכם. ראשון הוא 'לכם' לחדשי השנה, כלומר השפע הנשפע מאת השם יתברך בחודש ניסן הוא בשביל ישראל.

וכן מצינו במדרש (שיר השירים ב, כא) עה"פ קול דודי הנה זה בא, דברים נפלאים על חודש ניסן, שיש בו כח מיוחד לבני ישראל. וז"ל, בשעה שבא משה ואמר לישראל בחודש זה אתם נגאלין, אמרו לו, משה רבינו היאך אנו נגאלין, והלא אמר הקב"ה

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה. עומדים אנו בפרשת החודש, השפת אמת (החודש - תרנ"ט) מבאר את הפסוק החודש הזה לכם, היינו שהחודש הזה מיוחד לבני ישראל, שכמו שבתשרי נתחדש השנה לכל הבריאה, בהנהגה של דרך הטבע. כך בחודש ניסן מתחדש דרך מיוחד לבני ישראל.

וזה מה שנרמז במשנה באחד בניסן ראש השנה למלכים, הכוונה כמ"ש ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. וכמאמרם ז"ל כל ישראל בני מלכים הם. דהיינו, בחודש ניסן מתחדש לבני ישראל, דרך של נסים, והנהגה שהוא למעלה מדרך הטבע.

ובספה"ק קדושת לוי (פרשת בא) מרחיב בענין חודש ניסן, שלפעמים מנסה המלך את המדינות שלו לבדוק

הרעים. ובמי הוא מביט בצדיקים שבכם ובמעשיהם וכו', ע"כ.

הרי לנו שבחודש זה, אף שזמני הגלות לא נגמרו, ואף אם אין בידי בני ישראל מעשים טובים, חודש זה מיוחד הוא לגאולה באופן של מדלג על ההרים וכו'.

על כן עתה מתחדשים טובות רבות לבני ישראל, יעזור השי"ת שנזכה להתחדשות ולהשפעות טובות וברכות וישועות ונזכה במהרה לביאת גואל צדק, כמ"ש בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל בב"א.

לאברהם, ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה, ועדיין אין בידינו אלא מאתים ועשר שנה, אמר להם הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מביט בחשבונותיכם, אלא מדלג על ההרים וכו', שנאמר (שמות י"ב) החדש הזה לכם ראש חדשים.

ר' נחמיה אמר, קול דודי הנה זה בא. בשעה שאמר משה לישראל, בחודש הזה אתם נגאלין אמרו לו משה רבינו היאך אנו נגאלין והלא אין בידינו מעשים טובים, אמר להם הואיל וחפץ בגאולתכם אינו מביט במעשיכם

קידושא רבא פרשת שמיני תשפ"ב לפ"ק

והייתם קדושים, שעל ידי שיתקדש מלמטה יושפע עליו קדושה מלמעלה.

ובעבודת ישראל מבאר מה שנאמר 'והייתם קדושים', שהיא מלשון הפרשה, וגם מלשון דבר המזומן ומוכן. וזה מורה, כי אי אפשר לאדם להיות קדוש בקדושה של מעלה אלא אם כן הוא פורש ובודל עצמו מתאות עניני העולם, ובזה הוא מזמין עצמו להשראת השכינה. וזה הכוונה במה שאנו אומרים בברכות המצוות 'אשר קדשנו במצותיו', כי על לשון 'קידושין', פירשו בגמרא (קידושין ב, ב) דאסר לה אכולי עלמא כהקדש, ואז היא מזומנת לו לבדו, וזה נקרא קידושין.

ומוסיף והולך, דלכאורה יש לתמוה, על הנוסח אשר קדשנו במצותיו, שהרי בקידושין הבעל צריך שיתן את כסף הקידושין לאשה ולא שתתן היא, ואיך אנו אומרים, שהקידושין נעשים

דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ. וברש"י ביאר, שנקט לשון 'זאת החיה' ולא 'זאת הבהמה' וגו', כי חיה הוא מלשון 'חיים', שדוקא בני ישראל שדבוקים בהקב"ה ראויין להיות חיים, ולכן הבדילם מן הטומאות, וגזר עליהם איסורים, אבל על אומות העולם לא אסר כלום, ומביא משל מן המדרש (יג, ב) אמר רבי תנחום בר חנילאי, משל לרופא, שנכנס לבקר שני חולים, אחד לחיים ואחד למיתה, אמר לזה של חיים, זה תאכל וזה לא תאכל, ושאינו לחיים אמר, כל דבעי הבו ליה, כך עובדי כוכבים שאינן לחיי העוה"ב, כתיב בהם (בראשית ט) כירק עשב נתתי לכם את כל, אבל ישראל שהם לחיי העולם הבא, זאת הבהמה אשר תאכלו וגו'. כלומר שכל המצוות הם מחמת מעלתן של ישראל, וזכות גדולה הוא להם. ולכן בהמשך הכתובים נאמר,

לו מלאכים ושרפים המהללים שמו
תמיד, ופונה ברחמיו לקבל את
המצוות מדרי מטה דלי מעש, אין לך
הנאה גדולה מזו, ובהיא הנאה
אנחנו מקנין נפשותינו בקנין גמור,
ומתקדשין בקדושה של מעלה.

*

נעשו תשע פרות אדומות, והעשירית
יעשה על ידי מלך המשיח, יה"ר
שכבר נזכה לכך במהרה ברחמים
אמן.

על ידי המצות שאנו עושין. אלא יש
ליישב על פי ההלכה דבאדם חשוב
אפילו נתנה היא מקודשת, מפני
שבאדם חשוב, ההנאה שמסכים
לקבל ממנו מתנה, הוה כאילו הוא נתן
לנו. כן הוא בנידון דידן, שהשי"ת יש

עומדים אנו בפרשת פרה, קראנו
בהפטורה, וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם וגו' ונתתי לכם לב חדש וגו'
ונתתי לכם לב בשר וגו', והרמב"ם
כתב (הלכות פרה אדומה פרק ג) שכבר

סעודה שלישית פרשת שמיני פרה תשפ"ב לפ"ק

חוק בלי טעם, שקיומו מורה על תוקף אמונה. ותקנח צואת בנה שתכפר על חטא העגל, שהיה שמה חיסרון אמונה.

ובישמח ישראל (שמיני א') מרחיב ביסודן של דברים, בהקדם דברי חז"ל עה"פ זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא עליכם כבוד ה' (ט,ו), ולא נתבאר מהו הדבר שצריך לעשות, ודרשו חז"ל 'זה הדבר', אמר להם משה לישראל 'אותו יצה"ר תעבירו מלבבכם', ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום, עיי"ש.

הנה אנשי דור המדבר, לאחר קבלת התורה, היו במדרגה גבוהה עד מאד, וכאשר לפי חשבונם התאחר משה לירד מן ההר, הרגישו שנחסר להם מאורם שהיה להם עד עתה. והן בני ישראל דימו בנפשם כי כל מדרגתם שהיה להם עד עתה, הרי זה בזכות הכנתם הגדולה לקבלת התורה, ולכן

זאת חקת התורה וגו' ויקחו אליך פרה אדומה וגו'. וברש"י (יט, ב) חקה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, ע"כ. כלומר שהיא חוק בלא טעם. ובהמשך מביא רש"י ממדרש אגדה מר' משה הדרשן, שהפרה היא ענין של 'תבוא אמו ותקנח הצואה. כך תבוא פרה ותכפר על העגל'. נמצא דיש כאן טעם, שבא לכפר על עוון העגל.

וביאר אא"ז הרה"ק מווארקיי זי"ע, דבאמת היא חוקה, ומה שאמרו טעם, זה להסביר אמאי קבעו כאן דוקא מצוה בלא טעם, ועל זה אמרו, שכיון שכל חטא העגל נצמח מזה שלא ידעו היכן משה, ועשו חשבונות, ומזה באו לידי טעות עד שעשו את העגל. ולכן מעתה יש לתקן הדבר ולהתנהג בדרך של אמונה ותמימות, וזהו הענין שקבעו כאן בפרה אדומה לעשות חוק בלא טעם. וזהו דברי ר' משה הדרשן, תבוא אמה היינו פרה אדומה, שהוא

עתה שירדו ממדרגתם, חשבו שזה מחמת שמשה רבינו אינו נמצא, לכן אינם יכולים לקבל השפע הראוי להם מצד הכנתם, אך לא תלו בעצמם שום חסרון מצד המקבל, וזהו שאמרו (שמות לב, א) כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים, לא ידענו מה היה 'לו', היינו איזה חסרון נעשה בו, שאינו יכול עתה להנהיגנו. ובאמת זכו לכל דרגות הללו לא ע"י הכנתם, אלא ע"י קדושת משה רבינו. ובזה שתלו דרגתם בהכנת עצמם, נכשלו רח"ל.

והן אמת שכל איש ישראל צריך לעשות הכנה דרבה, לפני כל מצוה ומצוה, למען יוכל לקבל אורו יתברך שהאיר לנו. אך ההכנה האמיתית הוא הכנעה וביטול, וזה בא על ידי זה שמתבונן בגדלות הבורא, כמו"ש דוד המלך בתהילים (ת, ד) 'כי אראה שמייך מעשה אצבעותיך' וגו'. ודוקא זה גורם שנעשה שפל בעיניו, ומתעורר אצלו ההרגשה של ביטול, בבחינת 'מה אנוש כי תזכרנו', ונופל עליו פחד ולהתפלל לפניו.

וכתוב רננו צדיקים בה', היינו בזה שכתבת בתורתך וציווית להודות לך, כמ"ש ולעבדו בכל לבבכם, ודרשו חז"ל (תענית ב') זו תפילה, לכן אנחנו מוכרחים לקיים מצות המלך ולהתפלל לפניו.

וזוהו מאמרו של הרבי מלובלין שביאר את הגמרא בראש השנה (טז, א) למה תוקעין בראש השנה וכו' רחמנא אמר תקעו, ע"כ. היינו שזה הוא הכוונה

וזוהו מאמרו של הרבי מלובלין שביאר את שפע הבורא. וזהו מאמר הרה"ק רבי בעריש מביאלע זצללה"ה זי"ע ש'אפר כירה מוכן הוא' (מס' ביצה ב') כלומר, שההכנה הראויה הוא, להיות בבחינת אפר.

וזוהו מאמרו של הרבי מלובלין שביאר את הגמרא בראש השנה (טז, א) למה תוקעין בראש השנה וכו' רחמנא אמר תקעו, ע"כ. היינו שזה הוא הכוונה

הנבחרת בכל המצוות, שאנחנו עושים את מצוות ה', אף אם לא נדע שום טעם, ולא נרגיש שום אור ונעימות, ונעשה אותה מתוך ביטול לציווי הבורא יתברך.

ולכן עתה בהקמת המשכן, שבא לתקן חטא העגל, כשקרבו אל אהל מועד, ראה משה רבינו שנגמר בדעתם, שהכינו את עצמם להשראת השכינה כראוי וכנכון, כמ"ש ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה' היינו בדביקות נפלא. לזה הזהירם משה רבינו, זה הדבר וגו', אותו היצה"ר אשר היה לכם מאז בעת החטא, להלך בגדולות ונפלאות, תעבירו מלבבכם, כי ח"ו אם יחסר לכם האור תוכלו לבא ח"ו לחסרון, ולכן אל תעשו כזאת, אלא תתנהגו בדרך של ביטול, ורק את הדבר אשר צוה ה' תעשו'.

ובזה מבאר המשך דברי חז"ל, והיו כולכם בעצה אחת וכו'. פירוש אם כל אחד מכין עצמו בכוחות עצמו, לפי בחינתו ומדרגתו, אי אפשר שתהיו

באגודה אחת ובעצה אחת, כי אין הכנה של אחד דומה לחבירו, וכל אחד נמצא בדרגא אחרת, אבל אם תשיגו את האמת, שלפי ערך גדלות הבורא, אחר כל ההכנות עדיין אינו כלום, אלא תקיימו את המצוות מתוך הכנעה ושפלות, היינו רק מצד ההכרח לקיים גזירת המלך, שבזה כל ישראל שוים לטובה, אזי תוכלו להיות כולכם בעצה אחת, וביראה אחת.

ומעתה יתבאר הכתוב, זה הדבר אשר צוה ה' תעשו, כאשר יעשה את המצוות רק מצד ציווי ה', שברוב רחמיו וחסדיו מקרב אותנו לעבודתו, או אז, וירא אליכם כבוד ה', תהיו ראויים שיתגלה קדושתו עליכם, עכתוד"ק.

והנה ידועים דברי הירושלמי (מגילה כה, ב) רבי לוי בשם רבי חמא בר חנינה, בדין הוא שתקדים החודש לפרה, שבאחד בניסן הוקם המשכן, ובשני נשרפה הפרה, ולמה פרה קודמת, שהיא טהרתן של כל ישראל.

טהרה, שהיא ההכנה על ידי שהאדם משים עצמו כאפר, שאז נעשה ראוי להשראת השכינה. ובזה יקבל את ההתחדשות לקראת חג הפסח.

יה"ר שנזכה להכין עצמינו להשראת השכינה, וגאולת עולם על ראשינו, אמן.

ונראה לומר, דהנה העבודה של הפרה נעשית דוקא ע"י אפר, משא"כ בכל עבודת הקרבנות, מניחין מעט מן האפר אצל המזבח והשאר מוציאים לחוץ, אך כאן במצות פרה, כל עיקר העבודה הוא עם האפר. ואולי בא לרמז, שבכדי לקבל את ההתחדשות של פרשת החודש, צריך להקדים לה

אחר אמירת לחיים

כלל בעת ההוא בא היצר וטענתו בפיו, מה כחך ומה גבורתך, הלוא אינך ראוי לשרת לפני ה', וזהו אותו יצר הרע העבירו מלבכם, שבאותה שעה אסור לחשוב כלל על דברי היצה"ר, ובזו השעה צריך איש ישראל לחזק עצמו, 'זה הדבר אשר צוה ה' תעשו', והוא צוה לי כן, ויסמוך ליבו על ה' הטוב, שיזכה להשראת השכינה, וזהו וירא אליכם כבוד ה'. יה"ר שנזכה לעבוד את ה' מתוך שמחה.

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו אמר להם משה לישראל. והקשו המפרשים שלא נאמר מהו הדבר אשר צוה ה' תעשו. וחז"ל מפרשים (ספרא פר' שמיני) 'אותו יצר הרע העבירו מלבכם', ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום וכו'.

ונראה לומר שבעת שהאדם בא לאהל מועד, דהיינו לעמוד ולשרת לפני ה', יש לו להיות סמוך ובטוח שה' יקבל תפילתו ועבודתו ברחמים, כי בדרך

ליל ש"ק פרשת צו תשפ"ב לפ"ק שיתסר באדר (בארא פארק)

אמר רבא שהיתה מונה בהן ימי שבת, דהיינו שהיתה משרתת לה אחת באחד בשבת, ואחת בשני בשבת וכו', וכשהגיע אליה השפחה של שבת, היתה יודעת שהיום שבת. ומכאן שמי שמחזיק עצמו בקדושת שבת, בכל מקום שהוא נמצא בו, יכול לחזור משם בכל עת אל ה', כי בכח קדושתה ינצל מהכל.

אסתר המלכה היתה יתומה מאב ואם, ואחר שלקחה מרדכי הצדיק לביתו, שוב נפלה בידי הרשע אחשוורוש, ושם הגיעה למצב שאמרה 'וכאשר אבדתי אבדתי', וכן כאשר באתה לבית הצלמים, זעקה א-לי א-לי למה עזבתנו וגו', ואיך היתה לה תקומה אחר שעברה כל זאת, אלא איתא בגמרא (מגילה יג, א) עה"פ ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך,

*

החטא, והסמיכה הוא כנגד חלק המעשה, והווידוי בפיו הוא כנגד הדבור, והשרפה באש של הקרב והכליות הם לתיקון כלי המחשבה והתאוה וכו'.

ובכלי יקר (ו, ב) מפרש 'ואש המזבח תוקד בו', תוקד 'בו' באדם המקריב את הקרבן, שאש המזבח צריך לפעול עליו שיתמלא יראה, ויאמר לנפשו

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו. ענין הקרבנות הוא להתקרב אל ה', וזהו שורש לשון קרבן.

וידועים דברי הרמב"ן בפרשת ויקרא (א, ט) שהקרבנות באים לתקן את המחשבה והדבור והמעשה של

בחז"ל (ירושלמי יומא מב, א) שהעולה מכפרת על המחשבה, והנה לכל האברים יש כסוי, כמו עפעפי העין, שבזה יכול לסוגרו בקלות, וכן האוזן יכול לכופף לתוכו, שלא ישמע דברי הבאי, אבל המחשבה אין לה שום כיס לעצור בעדה, והיא משוטטת בכל, על כן ביותר צריך לזרז, שישמור מחשבתו כהוגן.

במקום שאין כיסוי לסיר, ונשאר פתוח לעולם ח"ו, ועל כן כשבא קדושת שבת צריך כל אחד לחזור לכור מחצבתו, ולהתקרב לה.

ועוד מביא **הישמח ישראל**, בחומר ענין המחשבה, שבהרהור נדמה להאדם שלא חטא כלל, ואינו שם ליבו לשוב בתשובה על כך. וכדברי **רבינו יונה** (ברכות א, ב ד"ה והא) על ספק עבירה. שכתב שם בלש"ק, וזהו עיקר היראה לזיהר מהספקות וכו', שעונש הספק יותר מהודאי וכו',

איך עשיתי את הרע בעיני ה', ובה נמצא שאש המזבח פועל בו, ומשיבו בתשובה שלימה, ושורף בו כל מחשבה רעה וכל הבהמיות שבו.

וראה ברש"י (ו, ב) אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז, במקום שיש בו חסרון כיס. ואומרים משמו של הרה"ק **החידושי הרי"ם**, שענין הזירוז הוא דוקא בקרבן עולה, כיון דאיתא

*

זאת תורת העולה. ופירש"י אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז כמקום שיש חסרון כיס. ומבאר **הישמח ישראל זי"ע** שלכל עבירה יש קץ ותכלא, ולאחר שנגמר העבירה כגון לאחר שעה או יום וכו', יודע שנגמר העבירה. אך הרהורי עבירה קשים מן העבירה, שכן מי שנכשל במחשבות אין לזה שיעור, ויכול להסתובב כך שבועות וחדשים רח"ל, וע"ז אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס,

הספק, עושה סברות ואומר, אותה חתיכה שאכלתי, אולי היתה מותרת, ולא ישית אל לבו לשוב, ולזה החמירו בו יותר.

והטעם בזה שהחמירו על הספק יותר מן הודאי, מפני שעל הודאי משים האדם החטא אל לבו, ודואג ומתחרט עליו וחוזר בתשובה שלימה, אבל על

הננו להודיע כי לרגל ה' ניסן במלאות פ' שנה להסתלקות

כ"ק מרן אדמו"ר מהרי"ד השני זי"ע הי"ד

יערוך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לחיים טיש

ביום ג' פרשת מצורע אור לה' ניסן

אחר השיעור בספר התניא (בשעה 10: 30)

בבית מדרשינו רחוב חזון איש 76 בני ברק

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

אחר הברלה פרשת שמיני תשפ"ב לפ"ק

בשבוע הבא בשבת קודש (ר"ח ניסן הבעל"ט) הוא יומא דהילולא של הרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק זי"ע, היה נינו של המגיד מקאזניץ זי"ע, כי אביו היה הרה"ק ר' חיים מאיר יחיאל ממאגליצע זי"ע, בן הצדיק ר' אבי עזרא זעליג, חתן המגיד מקאזניץ זי"ע. כמו"כ היה נינו של הרה"ק רבי ר' אלימלך מליזענסק, כי אביו ר' חיים מאיר יחיאל היה חתן הרה"ק ר' אלעזר מליזענסק, בן הנועם אלימלך. ור' אלימלך מגראדזיסק עצמו, היה חתן הרה"ק ר' ירחמיאל מפרשיסחא בן היהודי הק' זי"ע.

בספרו 'דברי אלימלך' מביא בשם אביו (הרה"ק ממאגלניצא) שאמר פעם כשעומד לעצמו הוא עדיין יכול לראות מעלות בעצמו, אבל כשמתבונן באבותיו הק', הוא עומד בבושה גדולה, ופירש בזה, אשא עיני אל ההרים (תהלים קכ"א) מלשון הורים, אל האבות והצדיקים, כלומר, כאשר אני מסתכל באבותי הצדיקים הקדושים אשד בארץ המה, אני שואל 'מאין יבוא עזרי', כי אין בי מתום, וחושב איך אני יכול לעמוד אל נוכח פני ה', אך אני מתחזק והולך בזה שידעתי, 'עזרי מעם ה', עושה שמים וארץ'. שהקב"ה כבר בבריאת העולם קבע שיהיו צדיקים גדולים בבחינת 'שמים', אך גם מקבל תענוג מאלו שהם בבחינת 'ארץ', כמ"ש ואביתה תהילה מקרוצי חומר, וגם מהם יש לו נחת רוח, ובזה אפשר להתחזק.

עוד מביא שם, שפעם שאלו את אביו הק', למה החסידים נזהרים לומר 'הלל' בבית המדרש בליל פסח, כאשר פסקו הבית יוסף וחכמי הקבלה (אף שברמ"א כתב דלא נוהגין כן, ראה שו"ע סימן תפ"ז) ולענין 'תיקון חצות' אין נזהרין כל כך לנהוג כדברי הבית יוסף והאריז"ל? (ראה אר"ח א, ג), והשיב כי אנו רואים שבעת שמחה, האדם נמצא בהרחבה גדולה, ומרוב השמחה כולם מתקבלים לרצון

לפניו, אפילו אלו שאינם מידידיו. אך בעת צרה או אבלות מתכנס האדם בין ידידיו ואוהביו המבינים לרוחו ומשתתפים בצערו בכל לבם, אבל למי שאינו נוגע צער, אין דעתו נוחה הימנו. והנמשל הוא, שבליל פסח שזה זמן שמחה לפני המקום, כל אחד ואחד אף מי שאינו בעל מדריגה, יכול לבוא לפניו ולהשתתף בשמחה הגדולה, אף שבאמת עדיין אינו ראוי לכך. אך בעת שהשכינה בצער, אזי מי שאינו נוגע לו הצער בתכלית, אינו יפה שיבוא לפניו באותו שעה.

הרה"ק מגראדזיסק הגיע לאחר פטירת אביו, אל הרה"ק **מרוזין זי"ע**, ודיברו בענין קבלת האדמורו"ת, והריזינער המליץ לפניו לקבל את עול ההנהגה, אך ר' מיילעך לא נתרצה לזה, שאלו הרוזינער, וכי מה איכפת לך שיבוא לפניך אחד, כגון אברהם בן שרה שצריך לישועה ותתפלל בעדו והשי"ת ישלח את ישועתו, ואחר שגמרו השיחה, נפרדו לשלום. ולפלא, שהיהודי הראשון שבא לפניו עם קוויטעל, היה שמו אברהם בן שרה, ובירך אותו.

כמו"כ, סיפר **כ"ק אזמו"ר זצללה"ה**, שהרה"ק **מרוזין זי"ע** קרא יחד עמו קוויטעל אחד, ואח"כ אמר ר' אלימלך דבשעה שקרא עמו את הפתקא, ראה ממש את החולה עם המטה. וסיים כבוד **אזמו"ר 'עס איז גיוועהן א גיטע רבי, אין א גיטען תלמיד'**. (כלומר, הריזינער והגראדזיסקער).

ר' אלימלך מגרודזיסק היה מגדולי אדמור"י פוילען, והיה לו לערך עשרת אלפים חסידים, והי' נוהג לנסוע לאמשינאוו לסעודות ראש חודש אצל **אדה"ז הרה"ק רבי יעקב דוד זי"ע**, - באמשינאוו הי' עריכת השלחן בר"ח בשני הימים.

דרכו של ר' אלימלך זצ"ל הי' להאריך בתפילתו, כי קאזניץ כידוע היה 'א פרום חדר' והיה מאריכים מאד בתפילתם, וכן עשו תנועות, והיה עבודה גדולה

בעת תפילת 'נשמת' בשבת וכו', אך אא"ז מרן מהרי"ד לא הי' מאריך כ"כ בתפילה, ופעם אחת התפלל ר' אלימלך תפילת שחרית באמשינאוו והאריך מאד בתפילתו, ובאמצע התפילה נכנס הרה"ק רי"ד והניח תפילין והצטרף לתפילה, וכך סיימו להתפלל ביחד, שאל ר' אלימלך בתמיהה 'אמשינאווער רבי, ווען האט איהר גידאווענט' אמר לו הרבי 'ויברך דוד את ה' - 'דוד דאווענט שטענדיג' - (שמו הי' יעקב דוד), 'לעיני כל הקהל, ויאמר דוד' - 'געט ער א דאווען אפ'. והוסיף כ"ק אזמו"ר זצללה"ה 'אז מען דאווענט שטענדיג, קען מען אזוי דאווענען'. (כלומר, מי שתמיד חי מתוך התבוננות בגדלות הבורא, הוא יכול להתפלל כך.

עוד סיפר כ"ק אזמו"ר זצללה"ה ששמע מאנשים שהיו אצל הלוי' של אא"ז הרה"ק רבי יעקב דוד זי"ע והרה"ק ר' אלימלך מגראדזיסק הספידו, וכך אמר, איתא כשהצדיקים באים לעולם האמת רואים שכל מה שנעשה בזה העולם הוא לטובה, ואז צעק ר' אלימלך בקול גדול 'אמשינאווער רבי, לאזט זיך נישט פארנארען'... כלומר, שלא ישכח מצרות ישראל.

יה"ר שיהא סוף וקץ לצרתן של ישראל ונזכה במהרה לגאולתן של ישראל. זכות הצדיקים יגן עלינו ועל כל ישראל, א גוטע וואך, א פרייליכער וואך.

אחר הברלה פרישת ויקהל פקודי תשפ"א לפ"ק

השבוע (ה' ניסן), היארצייט של הרה"ק מאפטא זי"ע, תלמידו של הרה"ק הרבי ר' אלימלך, היה לו כח גדול בפיו באמירת דברי תורה נפלאים, והצדיקים אמרו שכוחו הגדול בזה, מורשה היתה לו ממורו ורבו הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק, שמסר לו את כח הפה. כידוע החי' הרי"ם כשחזר מה'אוסטילער חתונה' אמר בהתרגשות שלהרב מאפטא יש מאזניים בפה קדשו, כי כל מילה היתה מדודה ושקולה אצלו, באופן מופלא.

כמו כן יש לציין מה שכתב הגה"ק ר' אלעזר פאלטוסקער חתנו של ה'חיות דעת', (מתלמידי בית פשיסחא) בסוף ספרו חידושי מהרא"ך יש קונטרס 'ענף עץ אבות', בו מתאר איך היה נראה אמירת התורה אצל האפטער רב, באופן מבהיל על הרעיון, הוריד ראשו וכו' ואחז בצד ימין של ליבו ואחר כך בשמאלו וכו' וקראו לפניו מדרש, ואח"כ הרים ראשו ופתח פיו באמירת תורה וכו' עיי"ש.

ונחזור על דבריו בספרו אוהב ישראל בענין ליל ה'סדר', שמביא עה"פ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, שיש כח מיוחד של הגדה לבנו 'ביום ההוא' דוקא דהיינו בליל פסח, ולכן אף מי שאין לו כח להכניס אמונה בבניו במשך כל ימות השנה, הרי בלילה הזה יש כח מיוחד שישפיעו הדברים, ויעורר את האמונה בה', וזהו שנאמר והגדת לבנך 'ביום ההוא' דייקא.

לרוב קדושתו של הרה"ק מאפטא, נהגו בחצרות מגזע רוזין לאפות מצות לפסח ביום המסוגל ה' בניסן, כי רוצים שזכותו הגדול של האפטא רב, תגן שיזכו להינצל מחשש חימוץ.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה סיפר, כי בעת שנעשה רב בעירו, היה רצונו ושאיפתו לתקן את מעשי כל בני העיר, אך כשראה שאינו עולה בידו, אזי החליט שלכל הפחות יתקן את בני ביתו, וכשגם זו לא עלתה בידו, החליט שיתקן רק את עצמו, והנה מני אז שהחל לתקן את עצמו, היה לו השפעה על כל בני העיר.

אחד הדברים שהיה בכח פיו הוא ענין גוזמא קתני, כי היה לו שפראך של גוזמאות, ואמר דברים פלאיים אשר רק מי שבא בסוד קדושים, הבין את הדיבורי קודש שלו, פעם התבטא לאמור: הרעז'עוואלקע שלי, גדולה היא כמו כל העולם, אך היא נמצאת בטאביק פושקע'לע שלי¹.

*

ה' ניסן הוא היארצייט של דו"ז הרה"ק רבי יעקב דוד, אחיו של כ"ק אזמו"ר זי"ע, הוא היה הרבי אחר הרבי ר' יוסף, משנת תרצ"ו עד אמצע ימי המלחמה, כ"ק אזמו"ר היה עורך 'לחיים' לאחר התפילה, ביום היארצייט.

הוא היה נכדו של הרה"ק האמרי אמת מגור, שכן היה חתנו של הרב שלמה יוסקוביץ זצ"ל, חתנו של האמרי אמת, לר' יעקב דוד אף היה חברותא קבועה עם זקינו הרבי מגור.

זכינו שנשאר ממנו כמה תורות, כי בתקופת הנהגתו היו כבר חסידים בארץ ישראל, שכן השטיבל של אמשינאוו בתל אביב נפתחה בשנת תרצ"ו, וממילא כבר התחילו לשלוח תורות מפולין לארץ ישראל, ולכן נשאר קצת.

---

¹ כ"ק אד"ש באחת משיעורי החסידות ביאר בזה עפ"י דברי המדרש (פר' בראשית ג, ד) מהיכן נבראת האורה? א"ל מלמד שנתעטף בה הקב"ה כשלמה, והבהיק זיו הדרו מסוף העולם ועד סופו, ע"כ, שדוקא לאחר הצמצום ניתן להשיג אור, ולכן דוקא אחר שנתעטף אז הבהיק וכו', ודו"ק.

נסתלק בתוך ימי המלחמה בגטו ווארשא, ובאותה שעה יכלו עדיין לקבור, ולכן זכה להגיע לקבורה בנחלת אבותיו ב'אהל בית אמשינאו' בבית החיים הגדול שבוארשא.

*

בב' ניסן היארצייט של הסקווערער רבי ז"ל, כ"ק אזמו"ר זצללה"ה היה בידידות יתירה עימו, הקשר עם בית סקווירא החלה עוד לפני המלחמה, בעיירת המרפא דראז'ניק, שכן מרן רבי מנחם זי"ע היה שם לתקופת מה יחד עם בנו מרן רבי יוסף, ואחר שנסע משם רבי מנחם, נשאר רבי יוסף על שבת נוספת, ובאותה שבת היה שם הרה"ק רבי דוד מסקווער זי"ע (אביו של הרה"ק רבי יעקב יוסף). ואז היה מרן רבי יוסף בשבת בסעודה שלישית אצל הסקווערער רבי, ר' דוד זי"ע².

אחר המלחמה היה לאא"ז ממש קשר נפשי מיוחד עם האדמו"ר מסקווער. כגון כשנולדה אצל אא"ז בתו הגדולה, עלה הרה"ק מסקווער זצ"ל אל בית כ"ק אא"ז זי"ע, לאחל לו ברכת מזל טוב. וכמו כן בעת שנולד כ"ק אאמו"ר זצ"ל, היה לו רצון ליתן 'סנדקאות' לרבי מסקווער, אך מחמת שלא רצה לגרום חלישות הדעת לרבי אחר, על כן החליט לקחת לעצמו את הסנדקאות.

כ"ק אזמו"ר זצללה"ה היה רגיל לחזור על כמה מימרא'ס ששמע מפיו הרבי מסקווירא.

זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, א גוטע וואך, א געזונטער וואך.

---

² בן הרה"ק ר' יצחק מסקווירא, בן הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל.

ע"ש"ק תזריע החודש תשפ"ב

בס"ד

עולו אתו ואתכנשו להילולא דדבינו

במלאת שנתיים ימים להסתלקותו בסעדה השמימה
של כבוד קדושת אבינו רועינו

אדונינו מודינו ודבינו

זכר צדיק וקדוש לברכה

שנסתלק לגזי מדומים ונתבקש בישיבה של מעלה
ביום י"א ניסן תש"פ לפ"ק

תתקיים עריכת השולחן ועליה לציון

בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ביום ב' אור לי"א ניסן

סעודת הילולא בבית מדרשינו בבני ברק בשעה 8:30

נסיעה לציון הק' בטבריא בשעה 10:00

מעמד התפילה וסדר אמירת המזמורים בשעה 11:30

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

צדקת יצחק

קופת החסד

צדקת
יצחק

קמחא דפסחא | עור ליולדת

מתנות לאביגים | צרכי יו"ט

עיש גזריק פאשיטנו ויע
בנישוח כ"ק אמרד שליט"א

ערב ר"ח ניסן תשפ"ב לפ"ק

בעזהש"ת

כל דצריך ייתי ויפסוז

הן ידוע לכל פעולות קופת החסד "צדקת יצחק" העומדת לעזר ומעד למושפחות רבות מאנ"ש, לחלצם ממוצר להוציאם מדחקם ולהחיות נפשותם ונפשות ביתם בתמיכות הגונות בכל ימות השנה, ובפרט לפני מועדים וימים טובים, להזמין להם צרכי יו"ט בכבוד ובהרחבה.

בימים אלו אנו פותחים את

מגבית "קמחא דפסחא" תשפ"ב

על כן נבקש מכל אנ"ש שיחי' להשתתף במגבית זו בעין יפה וברוח נדיבה. כידוע אשר רוב ההכנסה של קופת זו היא אך ורק מנדבת לבם של אנ"ש, ובזה מקיימים בהידור רב מצוות "וחי אחיך עמך" ומנהג נתינת "מעוֹת הטיים". וזכות הצדקה יעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב וימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה

נדבת לבכם אפשר למסור לגבאים:

בארא פארק: הר"ר משה ערליך, הר"ר נפתלי ערליך. מאנסו: הר"ר חיים רוזמאן
לעיקוואד: הר"ר העשי פאללמאן. בארה"ק: הר"ר זלמן לעווין

Make checks payable to: Beth Hamedrach Chasidei Amshinov
Credit Card: Tzidkasyitzchok.org (and select Tzidkas Yitzchok)
Zelle or Paypal: Amshinov15@gmail.com
And write "Tzidkas Yitzchok" in the memo

אגוד חדש מבית ווארקיי - אמשינאוו
הופיע!

ספר "דברי תורה" ובו דברי תורה ושיחות קודש מפום ממלל רברבן
מאת כ"ק אדמו"ר מאמשינאוו שליט"א
על ספר בראשית

הספר אשר פותח פתח למבקשי ה',
לטעום מיערת הדבש של בית ווארקיי אמשינאוו

♦ מעל 100 מובאות מרבוה"ק לבית
ווארקיי אמשינאוו

♦ אוצר בלום של עובדות מרבוה"ק

♦ שיעורים בספר התניא - פרקים א' - ז'

לא היה כבושם הזה

הבא ברכה אל ביתך
ניתן להשיג הספר אצל

